

Bài Văn tế đọc trước đài Chiến Sĩ Trận Vong ở Canada

O o O o O

....Hỡi ơi! Vận nước điêu linh, sông buồn núi thảm,
Cơ trời ảm đạm, đất lạnh người sầu!
Mấy cuộc bể dâu, rầu rầu ly loạn,
Bao lần tên đạn, lớp lớp xung phong...
Vị quốc thân vong, anh hùng tử sĩ!
Nghìn thu vạn kỷ, Tổ Quốc ghi danh,
Hồn phách hiển linh, về đây chứng giám...
Nhớ những linh xưa... bao mùa ly loạn,
Gối đất nằm sương... Chiến trường u hiểm!
Đánh giặc ngày đêm, giữ gìn non biển,
Giữ gìn từng tấc đất ông cha,
Chính các anh... những người lính Cộng Hòa...
Đem máu đỏ thắm tô cờ Tổ Quốc!
Chính các anh...xuất thân từ những nhà nông, tay cày tay cuốc...
Hoặc thư sinh vừa rời ghế học đường!
Đặng trượng phu... chí tại bốn phương,
Câu hồ thi... tung hê cho thỏa!
Rời một sáng đầu Xuân, hay một chiều cuối Hạ,
Lòng quyết lòng... lo trả nợ nam nhi,
"Giã nhà mang lấy chiến y,
Súng cầm tay... quyết một đi diệt thù!"
Các chị nữa... thân liễu bồ mảnh dẻ,
Nước lã than... hồ dễ làm ngơ?
Cùng chung sống dưới màu cờ,
Gái trai đều phải chung lo diệt thù!
Ôi! Chiến trận, mịt mù lửa khói,
Pháo từng bầy, may rủi đường tơ!
"Phải đành xác bọc poncho,
Phải đành vùi dưới năm mồ...rừng sâu?"
Nhớ những linh xưa... nhìn đất nã trời sầu
Tháng Tư đó... ôi miền Nam sụp đổ...
Chính các anh...dù trong mặt lộ...
Vẫn bền gan... chiến đấu đến tàn hơi...
Nhớ những linh xưa... hồn dũng tướng sáng ngời...
Nào những: Nguyễn Khoa Nam. Phạm Văn Phú, Lê Văn Hưng,
Trần Văn Hai, Lê Nguyên Vỹ... thà tự sát để giữ tròn danh tiết...
Và còn nữa ... những oan hồn thê thiết,

**Chết trong tù cải tạo lắm tang thương!
Hay chết giữa rừng sâu, chết vượt biển tìm đường,
Ôi cái giá tự do... phải trả bằng trăm điều oan nghiệt,
Ôi càng nghĩ... lòng đau thương thống thiết...
Giặc Đỏ chiếm miền Nam, đào xới mả mồ!
Khinh Phật Trời, theo ngụy thuyết Tam Vô,
Trả thù cả với xương người Tử Sĩ!
Dâng Đất Biển Rộng Tiên... cho Tàu Đỏ Bắc Phương!
"Ái Nam Quan! Ôi Ái Nam Quan!
Bán rồi! Đứt ruột! Dân Nam lệ nhòa!"
Đất biển đó, Ông Cha tạo dựng,
Bốn ngàn năm... giữ vững giang sơn!
"Giờ đây đất biển căm hờn...
vì quân Hồ Cộng, bán hồn Tổ Tiên!"
Hỡi Tử Sĩ! ... Hồn linh thiêng có biết?
Nơi xứ người thê thiết phận tàn binh!
Chúng tôi đây, giờ bóng đã xế màn...
Từng bật khóc nhiều phen... cho cơ đồ bị mất,
Từng bật khóc nhiều phen... nhớ bao người đã khuất...
Mà hồn vật vờ, phách cũng tang thương!
Xin hãy về đây trong màu khói trầm hương...
Kìa...hồn linh hiển... như chập chờn hiển hiện,
Cùng với chúng tôi... Những người lính già tạm cư đời dâu biển,
Rũ chinh y... buồn với cuộc phong ba!
Ta cùng nhau thông cảm lệ nhòa,
Chia xẻ nỗi đắng cay... nhiều tủi nhục!...
Hồn hỡi hồn ơi!... Thôi thì thôi...dòng đời luôn có khúc,
Khi gập ghềnh, khi bình lặng, lúc gian truân,
Miễn kẻ còn đây, với kẻ chết chẳng chia phân....
Cùng hoà nhập theo mỗi thù vong quốc!
Tin tưởng một ngày mai, xoay chiều thế cuộc,
Chính nghĩa thắng hung tàn... Xin hồn hãy an tâm!...
Rượu thịt nơi đây... tuy cũng nhuốm phong trần,
Vị xứ khác, khác vị mùi của quê ta đó!
Nhưng với tấm lòng thành, người cùng chung đất Tổ,
Tưởng niệm người vị quốc vong thân!
Hãy về đây... theo khói tỏa hương trầm...
Xin thượng hưởng! Hồn ơi xin thượng hưởng!!**

NHẬT-HỒNG